

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682084912/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

at see lidt for verdslig ud, ja endogsaa, at kokettere med sin Hellighed. En gammel Oberst, vi traf der paa Galleriet, sagde ogsaa meget rigtigt, at hun saae ud til, at hun nok kunde have tjent nogle Aar endnu.

Aandelig træt af at nyde denne Herlighed, og legemlig af at gaae omkring der, forlod jeg Galleriet, for snart igjen at besøge det.

I det kongelige Theater var ingen Skuespil, eftersom de Spillende, i Sommermaanederne, næsten alle vare paa Reise. Udenfor Byen: »am Linckeschen Bade«, gave de tilbageblevne, deres Skuespil. En ung Dame, *Alexandrine Gebhart* fra Hoftheatret i *Petersburg*, gav Gjæsterolle, som *Christine* i: »*Die Königin von sechzehn Jahren, oder Christines Liebe und Entsagung*«, en tydsk Bearbejdelse efter een af *Scribes* Vaudeviller. Theatret havde megen Lighed med vort paa Vesterbroe, og laae ved Elben i en lille Skov, hvor der var Musik og Telte. Familier fra *Dresden* sadde rundt om i den grønne Natur og nøde Forfriskninger, medens nogle spadserede og andre seilede i de brogede Gondoler paa Elben. Det Hele var et Slags Charlottenlunds-Scene.

Den unge Skuespillerinde gjorde megen Lykke, og fortjente det; hun gav Rollen med en Ynde, en Føinhed, der røbede den tænkende Qvinde.

Til Slutningen fik vi et Slags Ballet: *Der Fassbinder*, hvis Indhold havde megen Lighed med det gamle Syngestykke: *Bødkeren*. Balletmesteren, Hr. *Gärner*, raabtes frem, Teppet rullede op, alle de Dandsende stode i halv Rundkreds, med den Fremkaldte i Midten, han gjorde en Attitude, lagde Haanden paa Hjertet og skabede sig uhyre og saa – klappede og loe man, det var Enden paa det Hele.

Det var en deilig Aften udenfor! Musiken klang saa betydningsfuld bag de grønne Hække. Jeg tog mig en Gondol, for at seile ned ad Elben hjem. *Augustusbroen* spillede sig i Vandet, og *Dresden* selv reiste sine høie Taarne og Kupler op i Luften; det var Skyggebilleder paa en gylden Grund. Alt som Baaden gled længere fra den lille Skov, hendedøde Musiken i Vinden; et Ildblus brændte nedenfor de brühlske Terrasser, hvor jeg snart steg i Land. Her oppe var en Vrimmel af Spadserende; Jasminderne duftede stærkt, og nede i Baadene sang nogle lystige Matroser *Bacarolen af den Stumme*.

Hvilken Afvexling bragte mig ikke hver Dag, hver Time, her i denne kjære By! Hvilken Masse af Ideer og Følelser gennemstrømmede mig, i de 9 Dage jeg tilbragte her! fra Morgen til Aften tumlede jeg mig om, og hvert Øieblik saae jeg noget Nyt.